

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2541/2017
07.12.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца Трговинског предузећа „АА“ из ..., чији је пуномоћник Борис Богдановић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Влада Кезић адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4712/16 од 14.06.2017. године, у седници већа одржаној дана 07.12.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4712/16 од 14.06.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 632/15 од 07.04.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је основни тужбени захтев тужиоца „АА“ са седиштем у ... којим је тражио да суд обавезе туженог ББ из ... да плати порез на пренос апсолутних права по уговору о купопродаји непокретности закљученом дана 11.04.2005. године и овереном истога дана у Петом општинском суду у Београду под Ов. број ..., који уговор за предмет има купопродају непокретности - пословног простора у улици ... број ... у ..., са обрачунатом припадајућом законском затезном каматом почев од дана доспелости пореске обавезе утврђене од стране пореске управе па до коначне исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, усвојен је евентуални тужбени захтев тужиоца „АА“ са седиштем у ... и обавезан тужени ББ из ... да тужиоцу на име дуга за плаћање неплаћеног пореза на пренос апсолутних права по уговору о купопродаји непокретности закљученом дана 11.04.2005. године и овереном истога дана у Петом општинском суду у Београду под Ов. број ..., исплати износ од 2.764.054,06 динара са законском затезном каматом на тај износ обрачунатом почев од 11.05.2005. године до коначне исплате, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 278.206,00 динара у року од 15

дана од дана пријема писаног отправка пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4712/16 од 14.06.2017. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду П 632/15 од 07.04.2016. године у ставу другом изреке тако што је одбијен као неоснован евентуални тужбени захтев којим је тужилац „АА“ са седиштем у ... тражио да се обавезе тужени ББ да тужиоцу на име дуга за плаћање неплаћеног пореза на пренос апсолутних права по уговору о купопродаји непокретности закљученом 11.04.2005. године и овереном истога дана у Петом општинском суду у Београду под Ов. бр. ... исплати износ од 2.764.054,06 динара са законском затезном каматом на тај износ обрачунатом почев од 11.05.2005. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Вишег суда у Београду П 632/15 од 07.04.2016. године тако што је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 33.000,00 динара у року од 15 дана по пријему преписа пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о основаности тужиоачеве ревизије, у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11 ... 55/14-ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Ревизија се, сходно члану 407. став 1. тачка 2. ЗПП, не може изјавити због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. тог закона. Неосновани су ревизијски наводи о постојању битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 394. тачка 4. ЗПП, учињене у другостепеном поступку, јер је правилан закључак другостепеног суда да је на утврђено чињенично стање погрешно примењено материјално право и да су зато испуњени услови за преиначење другостепене пресуде у делу којим је одлучено о евентуалном тужбеном захтеву.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени се уговором о купопродаји непокретности Ов. ... од 11.04.2005. године обавезао да ће као купац сносити трошкове пореза на промет, судске овере и укњижбе (члан 6). По наведеном уговору обрачунат је порез на пренос апсолутних права у износу од 2.764.054,06 динара. Тужилац као продавац непокретности није платио порез на пренос апсолутних права. То није учинио ни тужени, којем је Пореска управа - Филијала ..., дана 06.05.2009. године доставила опомену за плаћање пореске обавезе. Решењем пореског органа од 25.05.2009. године одређена је и принудна наплата пореске обавезе од туженог, и то из износа добијеног продајом непокретности

која је била предмет означеног купопродајног уговора. Принудна наплата пореза није спроведена тако да порески дуг у целости није измирен.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је правилном применом материјалног права преиначио првостепену пресуду и одбио други (евентуални) тужбени захтев.

Тужилац је, у смислу члана 25. став 1. Закона о порезима на имовину, као продавац обвезник пореза на пренос апсолутних права. Тужени, као купац који се уговором обавезао да ће платити порез на пренос апсолутних права, сходно члану 42. став 2. наведеног закона јемчи солидарно за плаћање тог пореза. Дакле, у овој ситуацији постоји на закону заснована солидарност странака у односу на обавезу плаћања пореза на пренос апсолутних права - права својине на непокретности, извршеног купопродајним уговором Ов. ... од 11.04.2005. године. Због тога се на њихов однос примењују одредбе Закона о облигационим односима о солидарности дужника, између осталог и одредба члана 423. тог закона која уређује право регреса исплатиоца. Тужилац би то право имао само у случају да је добровољно испунио своју законску обавезу плаћања пореза, или да је њено испуњење постигнуто принудним путем. Пошто то овде није случај, тужилац не може од туженог, који се купопродајним уговором обавезао да ће као купац испунити обавезу плаћања пореза на промет апсолутних права, основано захтевати накнаду у висини обрачунатог а ненаплаћеног пореза са припадајућом затезном каматом.

Неосновани су ревизијски наводи да је чланом 6. купопродајног уговора на туженог „преваљена“ обавеза плаћања пореза на пренос апсолутних права. Наведеном уговорном одредбом није се угасила законска обавеза тужиоца да плати ту врсту пореза, због чега се он основано задужује порезом. Тужени је на тај начин постао солидарни јемац (јемац-платац) пореске обавезе, тако да поверилац (пореска управа) може наплату пореза захтевати само од тужиоца или само од туженог, или од обојице истовремено. Тужилац у овом случају не може основано потраживати исплату ни у смислу одредбе члана 262. став 2. Закона о облигационим односима, јер за сада не постоји штета - умањење његове имовине због неиспуњења уговорне обавезе туженог да плати порез на пренос права својине на непокретности, услед чега је порески дуг по том основу наплаћен од тужиоца.

О трошковима поступка одлучено је правилном применом чланова 153. и 154. ЗПП.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић